

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 40. Ludovici Pœnitentia coacta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A.C. 833.

præsumens, eum legitime exauctoratum, & concludit inferendo, Ludovico pœnitentiam subeundam esse tum ob tot mala ipsius socordia exorta, tum ob conniventiam & dissimulationem vitiorum in uxore. Denique restare, ut se sub potenti manu Dei humiliet, & æternam gloriam in votis habeat, postquam honores hujus Sæculi amisisset.

§. XL.

Ludovici pœnitentia coacta.

Astron.

His argumentis animi parabantur ad ea patienter accipienda, quæ deinde in Comitibus Compendii Acta fuerunt; quippe Lotharius aliique suæ factionis Duces, cum viderent in illo Conventu omnes Ludovici optimi Principis commiseratione tangi, veriti, ne vicissim populi ab ipsis deficerent, crediderunt, extrema esse arripienda remedia, quo Parenti nulla amplius regnandi spes superesse posset. Ergo statuerunt Ludovico Imperatori pœnitentiam publicam injungere, ut sic a vitæ militaris civilisque societate in perpetuum excluderetur.

Thegan.
c. 44.

Hujus consilii Auctores fuere Ebbo Archiepiscopus Rhemensis, Agobardus Lugdunensis, Bernardus Viennensis, Bartholomæus Narbonensis, Jesseus Ambianensis postquam restitutus fuisset, Elias Tre-

Trecensis, & Hereboldus Antiffiodo-
rensis.

Sæculum IX.
A.C. 833.

Lotharius Compendium secum deduxerat parentem suum, ad quem miserunt Episcopos, ut ipsum ad obediendum sententiæ contra se, & quidem inauditum, pronunciatae permoverent. Scilicet, in Monasterium migrare jubebatur, & reliquos vitæ dies ibi latere. Respuit primum rem indignam Imperator; sed tandem, cum Episcopi mitissimum Principem monitis & increpationibus fatigare non desinerent, consensit, ut publice pœnitentiam reciperet. Ita-
Theg.c.43.
que præstituta die, eodem mense Octobri anno octingentesimo trigesimo tertio, Indictione duodecima inchoata, Ludovicus in Ecclesiam Dominæ Nostræ Sueffionensis (*) deducitur, ubi S. Medardi & S. Sebastiani corpora quiescebant. Aderant Episcopi congregati, Ebbone utpote illius Provinciæ Metropolitana Duce, maxima quoque Clericorum circumstabat frequentia, præfens erat Lotharius cum Proceribus permultis, & tanta, quantam Ecclesia capere poterat, populi

*Att. depos.
to.7. Conc. p.
1686.*

(*) P. Natalis Alexander in Dissertatione II. ad hoc Sæculum fusissime probat Episcopos in Conventu Compendiensi Imperatorem nec voluisse nec potuisse deponere. Urbs Sueffionensis non procul aberat a Compendiensi.

Sæculum IX. populi multitudo admiffa fuerat. Tunc
A. C. 833. in terram cilicio stratum coram altari se
 demittens Ludovicus publice confessus
 est, quod munere suo indigne functus
 ad delendas culpas suas publicam pœni-
 tentiam peteret; monentibus Episcopis,
 ut Confessionem ederet illa magis sine-
 ram, quam olim, id est, anno octingen-
 tesimo vigesimo secundo Attiniaci pro-
 nunciasset.

Sup. Lib.
XLVI. §. 46

Conventus
 Compen-
 diensis.

Sup. Lib.
XLVI. §. 35

Tenebat Ludovicus manu sua char-
 tulam, ab Episcopis sibi datam, summam
 reatum suorum continentem, & primo
 quidem, reatum Sacrilegii & Homicidii,
 eo quod iuramentum parenti suo sole-
 mni ritu præstitum violasset, fratribus &
 propinquis vim intulisset, & Nepotem
 suum (nempe Bernardum Regem Italiae)
 necari permisisset. Secundo, quod Au-
 ctor fuisset scandali, & pacis perturba-
 tor, cum pactum divisionis Regnorum
 inter filios suos communi consensu om-
 nium fidelium Subditorum initum fregis-
 set, & iuramenta prioribus contraria
 exegisset. Tertio, quod nulla poscente
 necessitate in Quadragesima milites ad
 bellum in campos exire iussisset, & Co-
 mitia in partibus extremis sui Imperii ad
 Cœnam Domini indixisset, unde populi
 murmurassent, & Episcopis Officia Ec-
 clesiastica celebraturis impedimentum
 positum fuisset.

Hic

Hic sermo est de itinere Ludovici an-
no octingentesimo trigesimo in Britan-
niam suscepto, & Comitiiis apud Rhedo-
nes indictis. Quarto, quod complures
fidissimorum suorum Subditorum moni-
ta salutaria adversus insidias inimicorum
ipsius suggerentes pessime habuisset,
bonis privasset, præsentis in exilium e-
jecisset, absentes ad mortem conde-
mnasset, immunitatem Presbyterorum
& Monachorum læsisset, & Prætores ad
iniqua Judicia impulisset. Hic articu-
lus accipiendus est de Seditiosis anno o-
ctingentesimo trigesimo in Comitiiis Neo-
magensibus pœna affectis.

Sæculum IX.
A. C. 833.
Ann. Met.
Bert.

Sup. n. 32.

Quinto, quod ansam dedisset ad com-
plura Sacramenta sibi contraria præstan-
da, ad dicenda falsa testimonia, & ad
absolvendas quasdam foeminas culpabi-
les. Istud præcipue in Juditham cadit.
Sexto, quod non nunquam expeditiones
militares imperasset non solum inutiles,
sed etiam perniciosas, non expetito suo-
rum consilio, unde orta essent crimina
innumerabilia, cædes, perjuria, sacrile-
gia, adulteria, latrocinia, incendia domo-
rum Ecclesiarumque, quorum omnium
reatus in ipsum, utique auctorem, ca-
deret. Septimo, quod imprudens suo
solius arbitrio & in Reipublicæ detri-
mentum Regna divisisset, & jurisjuran-
di Sacramenta contra filios suos veluti

Ludovicus
Imperator
confiteretur.

Hic *Hist. Eccles. Tom. XI.*

U con-

Sæculum IX. contra hostes infensissimos recepisset, quos sua auctoritate in pace confirmare debuisset. Tandem quod nuper omnes populos sibi subjectos convocasset, eo consilio, ut in interitum ruerent, quod malum optimus Deus inaudito prodigio avertisset. Istud accipiendum de bellico tumultu ejusdem anni in Alsacia; nam Lotharii assentatores defectionem subitam militum, qui patrem secuti fuerant, non sine miraculo cœlitus edito evenisse jactabant.

vit. Walæ
c. 18.

Ludovicus se horum omnium, quæ supra memorata sunt, reum confessus chartulam suæ confessionis Episcopis tradidit, quam ipsi super Altare posuerunt. Tum cingulum militiæ depositum infra Altare projecit, & habitu Sæculi se exuens habitum pœnitentis suscepit. Episcopi manus imposuerunt, & preces consuetas, quando peccatori pœnitentia Ecclesiastica injungebatur, recitarunt.

Lib. Agob.

His ita gestis placuit, ut unusquisque Episcoporum quomodo hæc res acta fuisset propriis Chartulis infereret, quas sua manu apposita roboraret, & Lothario ad memoriam hujus facti offerret. Tandem omnium istarum chartularum summa in unum congereretur, & singuli subscriberent Episcopi.

Habe-

Habemus commentarium Agobardi, Sæculum IX.
 atque etiam Actorum generalium sum- A. C. 833.
 mam præmissa præfatione, in qua dilau-
 dant Episcoporum Ministerium & pote-
 statem ligandi solvendique, qua ut Vi-
 carii Jesu Christi præditi sunt. Memo-
 rant deinde, felicissimum sub Carolo Ma-
 gno Regnum sub Ludovico ipsius filio
 nutasse & ad ruinam impulsam. Di-
 cunt, Ludovico potestatem Cæsaream
 justo Dei Judicio subito fuisse ademptam.
 Nempe militum defectione, qua ante
 trimestre Ludovicus Imperator prodi-
 tus fuerat. *Nihilominus*, subjungunt E-
 piscopi, *mandatorum Dei & Ministerii*
nostri memores credidimus, opus esse, ut
permittente Lothario Imperatore ad Lu-
dovicum viros mitteremus, qui eum de
peccatis suis monerent, hortarenturque,
ut Salutis suæ curam gereret, ne po-
testate terrena privatus animæ quoque
suæ jacturam faceret. Ajunt deinde,
 quod Lothario filio suo sit reconciliatus,
 & referunt pœnitentiæ susceptæ modum,
 prout modo narravimus. Notandum ad
 hæc Acta, Episcopos Compendii con-
 gregatos non voluisse Ludovicum Impe-
 ratorem deponere, utpote quem ante
 trimestre Imperio dejectum credebant.
 Hinc eum non Imperatorem sed Domi-
 num Ludovicum nominarunt, aut Vi-
 rum venerandum, nec ei coronam, nec

An Ludovi-
 cus fuerit
 depositus.

Sæculum IX. alia Imperatorum insignia ademerunt
A. C. 833. sed eum pro viro privato habuerunt
 ma gerente, quæ ut deponeret, iusse-
 runt, quod iis cingi secundum pœni-
 tentiæ Ecclesiasticæ leges non amplius
 liceret. Istud in Canone duodecimo
 Concilii Niceni & in articulo quinto E-
 pistolæ Decretalis S. Siricii ad Himerium
 statutum fuerat. At vero sensus genui-
 nus horum Canonum est, quod pœnite-
 ti, illo solum tempore, quod ipsi ad com-
 plendam pœnitentiam præscribitur, mi-
 litare non liceat, & hunc sensum ipsi
 Franciæ Episcopi receperant, cum mi-
 tare cingulum eidem Ludovico non ad-
 emerunt, post completam pœnitentiam
 publicam, cui se in Conventu Attinia-
 censi submiserat. Multo minus credere
 debuissent, quod hanc secundam pœni-
 tentiam subiens propterea summa prin-
 cipis potestate exueretur, quam post pe-
 actam primam retinuerat. Nec etiam
 istud asserebant, sed Ludovicum jam an-
 te Conventum Compendiensem tam
 Regia quam Cæsarea Dignitate priva-
 tum præsumebant. At rursus, pœniten-
 tia Attiniaci suscepta primum articulum
 Confessionis, quam scriptam Ludovico
 nunc tradiderunt Episcopi, nullius esse
 roboris ostendebat; siquidem iterum Ber-
 nardi necem, aliaque errata commemo-
 rarunt, pro quibus expiandis pœniten-
 tiam

Sup. L. XI.

§. 12.

L. XVIII.

§. 34.

tiam primo compleverat. Atqui divi-
 næ humanæque leges unum peccatum Sæculum IX.
 A. C. 833.
 bis puniri vetant. Mirum itaque non
 est, quod omnia in Conventu Compen-
 diensi acta brevi post tempore nulla
 fuerint declarata, & a tota sequente po-
 stteritate execrata. Ipsos Episcopos &
 Proceres, qui adfuerunt, tanto facinore
 erubuisse credibile est, nullus enim eo-
 rum in illis actis nomen apponere ausus
 est.

Ceterum hic advertere Lector pot-
 est, hoc secundum esse valde memora-
 bile exemplum, Episcopos objecta spe-
 cie pœnitentiæ injunctæ adversus Pote-
 statem Sæcularem viribus majora atten-
 tasse. Primum est illud quod Episcopi Sup. Lib.
 XL. §. 29.
 Hispaniæ in Concilio Toletano duode-
 cimo adversus Wambam Regem moliti
 sunt, ut suo loco retuli.

§. XLI.

*Scientiarum Studia inter Musul-
 mannos.*

Eodem anno octingentesimo trigesimo Elm.l.2. c.8.
 p. 138.
 tertio, Hegiræ ducentesimo decimo Sup.l.XLV
 octavo, die Jovis, decima nona mensis
 septimi, quæ hoc anno in nostrum men-
 sem Julium incidebat, e vivis abiit Al-
 mamon, postquam regnasset annos vi-
 ginti, menses septem & dies tredecim.

U 3

Sub